

Teamwork

Friedel Kluth

Noa et Meddacheäte, wenn w'r ose Cappuccino jedronke hant, jonn ech möt min Frau bald jedden Daach en Stond ovv angerthalv spaziere. Doa hann ech als Rentner zwar eijentlich jarkinne Tiet vör, ävver ose Dokter hätt os doatuu jeroane, weil sons de Jelenke enroaste wüete.

Meestens jont w'r övver d'r alde Kerkhoaf on dann die jruete Runde duur de Donk. Deä alde Kerkhoaf deä hett joa hüüt „Theodor-Heuß-Park“.

En dat Erweiterungsjelände von dese Park stung des Daach eene von die orangschfärvene Autos von et Jrünflächenamt, on twi'e Wirker woare möt de Schöpp ant hantiere.

Deä eene haat en Loak uutjeschöppt, wahl enne jo'e halve Meter deep on eäve su'e breet. Dann jing deä su'eief, sääb Meter wier, on schöppde dat nächste Loak uut.

En deä Töschetiet joav sech deä Angere draan, on schöppde dat i'eschde Loak wier tu.

Ech frochde dänne: „Wat soll dattan, dat öss doch Blödsinn!“

Die Twi'e ki'eke mech aan, on de äldere von dänne sätt: „Dat weet ech, ävver deä Kollech, deä sons emmer töscheduur enne Boom en dat Loak steckt, deä öss krankjeschri'eve!“